

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **J. Z.**
bytem B. 11, D. R.
zastoupen obecným zmocněncem PhDr. Mgr. J. K.
bytem N. 111, N.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor územního plánování a stavebního řádu**
sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava

za účasti: **1) E.ON Distribuce, a.s.**
sídlem Lidická 36, 659 44 Brno

2) Obec x
sídlem x 68, x
právně zastoupená advokátem JUDr. Karlem Maláskem
sídlem nám. Komenského 124, 666 01 Tišnov

3) GasNet, s.r.o.
sídlem Klíšská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem
právně zastoupen advokátem Mgr. Kamilem Stypou
sídlem Rubešova 162/8, 120 00 Praha 2

4) J. P.

bytem D. R. 15, B., D. .

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2017, č. j. KUJI 16024/2017, sp. zn. OUP 3/2017/Kov 3

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 2. 5. 2017 doručenou zdejšímu soudu dne 3. 5. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2017, č. j. KUJI 16024/2017, sp. zn. OUP 3/2017/Kov 3 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný změnil část výroku rozhodnutí Městského úřadu Bystřice nad Pernštejnem, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 9. 9. 2016, č. j. BYS 10023/2016, sp. zn. OÚP/12080/2015/Ju (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a to z hlediska označení pozemků, jichž se řízení dotýká, když textaci
„(...) na pozemku parc. č. x (ost. plocha), parc. č. x (odst. plocha) a pozemcích vedených ve zjednodušené evidenci – parcely původ Přídělový plán parc. č. x (orná půda), parc. č. x (orná půda), parc. č. x (orná půda) v katastrálním území x“
změnil na
„(...) na pozemku parc. č. x (ost. plocha), parc. č. x (odst. plocha) a parc. č. x (orná půda) – parcela není zapsána na LV (jedná se o pozemky vedené ve zjednodušené evidenci – parcely původ Přídělový plán: parc. č. x (orná půda), parc. č. x (orná půda), parc. č. x (orná půda)) v katastrálním území x.“
2. Ve zbytku žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Tímto bylo rozhodnuto o umístění stavby nazvané x – zasilování území na výše uvedených pozemcích, členěná na celkově 6 stavebních objektů (SO 01 Vodovod vč. zárodků přípojek, SO 02 Dešťová kanalizace vč. přípojek, SO 03 Rekonstrukce stávajícího vodovodu, SO 04 Rozvody veřejného osvětlení, SO 05 Komunikace, SO 06 Vodovodní přípojky – část trubního vedení), přičemž stavba měla sloužit k zasilování budoucí obytné zóny v x.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce nepokládá napadené rozhodnutí za věcně správné, zákonné a spravedlivé. Především žalobce brojí proti nevhodnému vedení jediné přístupové komunikace k budoucí obytné zóně přes část pozemku p. č. x, jelikož tento pozemek svými parametry

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

neodpovídá zamýšlenému účelu. V dotčené části je příliš úzký (5 – 5,5 – 6 m). Šířka veřejného prostranství neodpovídá ustanovení § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“), a to pro obousměrný ani jednosměrný provoz. Byť je pozemek p. č. x veden v dokumentaci jako pasportizovaná komunikace č. 7 a ze strany správních orgánů byl posouzen jako jeden celek, fakticky je rozdělen na 2 díly, zpevněnou a nezpevněnou plochu, kdy zpevněná část tvoří jeden funkční celek s pozemkem p. č. x, měla by proto být geometrickým plánem sloučena s tímto pozemkem, druhá část je nezpevněná, sousedí s pozemkem žalobce a jde ve své podstatě o zatrávněný neudržovaný pozemek. V daném případě veřejné prostranství nesplňuje požadavky právními předpisy na něj kladené a správní orgány měly aplikovat ustanovení § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Umístění předmětné stavby proto není v souladu s obecnými požadavky na využívání území. Pozemek p. č. x nevyhovuje ani požadavkům ustanovení § 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Zpracovatel projektu Ing. C. měl použít staré mapy s výměrami, které neodpovídají katastru nemovitostí. Navíc není autorizovaným inženýrem pro dopravní stavby. Žalobce doporučil vést přístupovou komunikaci jiným směrem přes jiné pozemky a v tomto směru provést změnu územního plánu, stejně jako upozornil na nebezpečí zavodnění či zaplavení pozemku. Přesto však jeho námitkám nebylo vyhověno a správní orgány opřely své rozhodnutí o metodický pokyn Ministerstva pro místní rozvoj.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil podáním ze dne 26. 6. 2017. Předně poukázal na shodu části žalobních námitek s těmi odvolacími. Žalovaný odmítl námitku týkající se zpracování projektu ze strany Ing. C., neboť dokumentaci pro prvostupňové rozhodnutí vypracoval Ing. C., autorizovaný inženýr pro stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství, avšak dílčí část dokumentace „Komunikace“ vypracoval Ing. S., autorizovaný inženýr pro dopravní stavby; část pro veřejné osvětlení Ing. H., autorizovaný technik pro techniku prostředí staveb, specializace elektrotechnického zařízení, pročež ve zpracování neshledal žádné pochybení – tato byla zpracována oprávněnými osobami dle zákonných předpisů. Žalovaný v průběhu odvolacího řízení nezjistil, že by ke zpracování projektu byly použity staré mapy s výměrami neodpovídajícími katastru nemovitostí. Tato tvrzení nejsou patrná ani z protokolu o ústním jednání, během něhož měly být dle žalobce údajně tyto skutečnosti zjištěny. Námitku jiného vedení plánované komunikace mohl žalobce navrhnout při schvalování územního plánu, tohoto práva však nevyužil a žádné námitky směřující k odlišnému řešení komunikačního připojení dané lokality v průběhu schvalování územního plánu obce x nepodal. Umístěný záměr včetně dopravního napojení této lokality je v souladu s územním plánem obce x vydaným dne 14. 12. 2012 (účinný od 2. 1. 2013), i dle územní studie předmětné lokality schválené dne 1. 5. 2015. K námitce nesouladu s § 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. žalovaný uvedl, že napadeným rozhodnutím nebyl nově vymezován stavební pozemek jako takový a nevymezovalo se nově ani veřejné prostranství na pozemku p. č. x. Na tomto pozemku se umísťovaly stavby veřejné technické infrastruktury, dále rozšíření místní komunikace v části u křižovatky s místní komunikací na pozemku p. č. x, přičemž stávající místní komunikace již na pozemku p. č. x umístěna byla, dle pasportu místních komunikací se jedná o místní komunikaci č. 7. Dále žalovaný citoval odůvodnění uvedené v napadeném rozhodnutí, dle něhož se v daném případě ustanovení § 22 vyhlášky č. 501/2006 Sb. nepoužije, jelikož se nové veřejné

prostranství nevymezuje a stávající šířka veřejného prostranství není posuzována. V tomto směru žalovaný plně odkázal též na odůvodnění napadeného rozhodnutí (strany 6, 7 a 8). Námitka týkající se zavodnění či zaplavení pozemku byla prvostupňovým orgánem řešena v průběhu správního řízení a tento se s ní v prvostupňovém rozhodnutí náležitě vypořádal.

IV. Další procesní vyjádření

5. Na vyjádření žalovaného žalobce reagoval replikou ze dne 17. 7. 2017, v níž setrval na svém návrhu. V žalobě pouze konstatoval, že Ing. C. není autorizovaným inženýrem pro obor dopravní stavby, aniž by zpochybňoval jeho odbornost. Osoba Ing. S. je uvedena až v napadeném rozhodnutí. K otázce alternativního vedení komunikace a územního plánu žalobce nijak nezpochybnil koncentrační zásadu, využil pouze svého práva podávat doporučení, návrhy a připomínky. Stejně tak pouze upozornil na nebezpečí zavodnění či zaplavení pozemku p. č. x, v otázce „poldru“ však vzal na vědomí prvostupňové rozhodnutí. V zásadní otázce stavby na pozemku p. č. x (SO 05 Komunikace) však nemohl akceptovat pozici žalovaného.
6. Na základě zaslání vyrozumění, výzvy a poučení ze dne 11. 8. 2017 se do řízení přihlásily jako osoby zúčastněné na řízení E.ON Distribuce, a.s. (dne 5. 9. 2017), obec x (dne 6. 9. 2017), GasNet, s.r.o. (dne 6. 9. 2017), J. P. (dne 20. 9. 2017) a Svaz vodovodů a kanalizací Žďársko (dne 25. 9. 2017). Svaz vodovodů a kanalizací Žďársko však následně dne 27. 10. 2017 oznámil zdejšímu soudu, že v dané věci již nehodlá uplatňovat právo osoby zúčastněné na řízení.
7. Obec x zaslala krajskému soudu své vyjádření k žalobnímu návrhu ze dne 2. 11. 2017. Předmětná dokumentace byla zpracována oprávněnými osobami, přičemž dílčí část dokumentace „Komunikace“ zpracoval Ing. S., autorizovaný inženýr pro dopravní stavby. Ustanovení § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., ustanovení se použije jen při vymezování pozemků veřejných prostranství územním rozhodnutím, územním souhlasem nebo regulačním plánem, avšak v daném případě se veřejné prostranství nevymezovalo, ani se nově nevymezoval stavební pozemek ve smyslu § 20 odst. 4 této vyhlášky. Na pozemku p. č. x se již nacházela místní komunikace označená jako č. 7. Navrhované stavební úpravy této místní komunikace nevyžadují vydání rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas, pouze rozšíření místní komunikace u křižovatky s místní komunikací na pozemku p. č. x vyžaduje vydání územního rozhodnutí. Navíc nelze ztotožňovat pozemní komunikaci s veřejným prostranstvím. Posuzovaný záměr včetně dopravního napojení je v souladu s územně plánovacími podklady a dle názoru Obce x je v souladu s obecnými požadavky na využívání území. Závěrem svého vyjádření obec navrhla zamítnutí žaloby a přiznání nákladů řízení.
8. Den před nařízeným jednáním žalobce krajskému soudu doručil vytyčovací náčrt č. 153-87/2015, zpracovaný na základě zakázky obce x, z něhož je zřejmá šíře dotčeného pozemku, na němž činí šíře místní komunikace maximálně 6,35 m.

V. Jednání

9. Z nařízeného jednání na den 5. 6. 2019 žalovaný přípisem ze dne 21. 5. 2019 omluvil účast svého zástupce, souhlasil s projednáním dané věci ve své nepřítomnosti a odkázal na své vyjádření k žalobě. Žalobce poukázal na stěžejní námitku, kterou je neaplikování ustanovení § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. ze strany správních orgánů a jejich poukaz na metodické sdělení Ministerstva pro místní rozvoj. Šířka veřejného prostranství

by se u pozemku p. č. x posuzovat měla. Zbylé námitky označil za vedlejší, přičemž není proti realizaci projektu výstavby nových rodinných domů. Obec x jako osoba zúčastněná na řízení poukázala na své písemné vyjádření a zopakovala, že v průběhu správního řízení nebylo vymezováno nové veřejné prostranství.

VI. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě dle ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) osobou k tomu oprávněnou dle ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. a jde o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.
11. Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Předmětem sporu v nyní projednávané věci je především otázka, zda v případě pozemku p. č. x mělo být při vydávání předmětného rozhodnutí o umístění inženýrských sítí pro budoucí obytnou zónu aplikováno ustanovení § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., v důsledku čehož měla být posuzována šířka tohoto veřejného prostranství.
13. Ze správního spisu vyplývají následující rozhodné skutečnosti. Obec x dne 27. 7. 2015 podala k prvostupňovému orgánu žádost o vydání územního rozhodnutí pro umístění stavby „x – zasíťování území“ na pozemcích parc. č. x (ost. plocha), parc. č. x (odst. plocha) a pozemcích vedených ve zjednodušené evidenci – parcely původ Přídělový plán: parc. č. 140 (orná půda), parc. č. x (orná půda), parc. č. x (orná půda) v katastrálním území x (jednalo se o vybudování nové dopravní a technické infrastruktury pro výstavbu 7 rodinných domů v I. etapě a 7 rodinných domů ve II. etapě, tj. konkrétně výstavba vodovodu vč. zárodků vodovodních přípojek, dešťové kanalizace vč. přípojek, rekonstrukce stávajícího vodovodního potrubí zásobující stávající rodinný dům, veřejné osvětlení a obslužná místní a účelová komunikace). Prvostupňový orgán opatřením ze dne 28. 7. 2015 oznámil zahájení územního řízení o tomto záměru. Dne 18. 8. 2015 se v dané věci konalo ústní jednání, během něhož žalobce a pan L. M. uplatnili námitky, ke kterým si prvostupňový orgán vyžádal stanovisko navrhovatele (obec x) a následně se s nimi vypořádal v prvostupňovém rozhodnutí. Tím povolil umístění předmětného záměru za podmínek stanovených v tomto rozhodnutí.
14. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce a pan L. M. podali odvolání. Žalobce argumentoval obsahově shodnými námitkami, jako nyní uvedl v žalobním návrhu. Nad rámec těchto námitek argumentoval délkou řízení před prvostupňovým orgánem, jelikož podklady pro vydání rozhodnutí byly shromážděny k 10. 10. 2015, avšak prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno až dne 9. 9. 2016.
15. Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil část výroku prvostupňového rozhodnutí co do identifikace pozemků, jichž se daný záměr dotýká, ve zbytku však prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Z hlediska procesního průběhu žalovaný shledal soulad postupu prvostupňového orgánu s příslušnými ustanoveními stavebního zákona (zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí) a správního řádu, jakož i nalezl splnění zákonem předpokládaných

obsahových náležitostí rozhodnutí. Žalovaný zjistil pouze nesprávnost stran identifikace pozemků vedených ve zjednodušené evidenci, což napravil ve výroku napadeného rozhodnutí, když příslušné označení daných pozemků změnil. Stejně jako prvostupňový orgán shledal žalovaný soulad navrhovaného záměru s územně plánovací dokumentací. Ve vztahu k odůvodnění prvostupňového rozhodnutí pouze doplnil argumentaci prvostupňového orgánu, a to o povinnost pořízení územní studie k dané lokalitě, přičemž tato územní studie byla schválena dne 1. 5. 2015 a posuzovaný záměr je v souladu s touto územní studií. Neshledal však žádné vady, pro které by bylo nutné prvostupňové rozhodnutí zrušit. Dále žalovaný přistoupil k vypořádání odvolacích námitek. Připomenul, že dle metodického stanoviska Ministerstva pro místní rozvoj k uplatňování ustanovení § 22 vyhlášky č. 501/2006 Sb. se uvedené ustanovení použije jen při vymezení pozemků veřejných prostranství územním rozhodnutím, územním souhlasem nebo regulačním plánem; při vymezení pozemků pro stavbu rodinných domů přístupných ze stávající ulice se § 22 této vyhlášky nepoužije, protože se nevymezuje nové veřejné prostranství. Z metodického stanoviska dle žalovaného vyplývalo, že pro upravovanou místní komunikaci není nutno aplikovat § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. K námitce délky řízení žalovaný poukázal, že tato byla způsobena určením nového okruhu účastníků řízení po úmrtí jednoho z účastníků řízení a náhradním doručováním písemností novému účastníkovi správního řízení, přitom doba vyřízení nezakládá nezákonnost prvostupňového rozhodnutí.

16. Žalobce s postupem správních orgánů nesouhlasí, když má za to, že ustanovení § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. mělo být v dané věci aplikováno.
17. Dle § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. nejmenší šířka veřejného prostranství, jehož součástí je pozemní komunikace zpřístupňující pozemek rodinného domu, je 8 m. Při jednosměrném provozu lze tuto šířku snížit až na 6,5 m.
18. Při posouzení toho, zda dané ustanovení mělo být v případě řízení o povolení předmětného záměru aplikováno, je důležité vyjít ze systematiky vyhlášky č. 501/2006 Sb. Ustanovení § 22 odst. 2 je zařazeno v části III. (Požadavky na vymezení pozemků a umísťování staveb na nich), hlavě první (Požadavky na vymezení).
19. Ustanovení § 1 odst. 2 této vyhlášky uvádí, že ustanovení části druhé této vyhlášky se použije při vymezení ploch v územních plánech. Ustanovení částí třetí a čtvrté této vyhlášky se použije při vymezení pozemků a umísťování staveb na nich; při rozhodování o nástavbách, stavebních úpravách, změně vlivu stavby na využití území, při vymezení pozemků veřejných prostranství a u zastavěných stavebních pozemků stavbami, které jsou kulturními památkami nebo jsou v památkových rezervacích nebo památkových zónách, se podle vyhlášky postupuje, pokud to závažné územně technické nebo stavebně technické důvody nevyklučují.
20. Z citovaného ustanovení tedy vyplývá, že vymezení pozemků je zásadně prováděno v procesu územního plánování; pouze v případě, že vymezení pozemku v rámci takového procesu neproběhlo, lze vymezení pozemku provést v rámci územního řízení, přičemž v takovém případě se požadavky na vymezení řídí částí třetí, hlavou první citované vyhlášky. Z daného ustanovení rozhodně nevyplývá povinnost v územním řízení opětovně vymezovat pozemek, který již byl vymezen v územním plánu. Ustanovení § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. se tedy sice použije při vymezení pozemků, avšak pouze v

případě, že pozemek již není vymezen v územním plánu, tj. de facto není-li přijat územní plán.

21. V nyní projednávané věci však obec x měla vydaný územní plán, který vymezoval mimo jiné i předmětný pozemek p. č. x.
22. Navíc předmětem správního řízení byla žádost obce x o vydání územního rozhodnutí, na základě něhož by byl realizován záměr „x – zasíťování území“, a to konkrétně výstavba vodovodu vč. zárodků vodovodních přípojek, dešťové kanalizace vč. přípojek, rekonstrukce stávajícího vodovodního potrubí zásobující stávající rodinný dům, veřejné osvětlení a obslužná místní a účelová komunikace. Z uvedeného výčtu součástí zasíťování území je zřejmé, že k vymezení veřejného prostranství vůbec nedošlo. Součástí záměru bylo pouze zpevnění stávající místní komunikace, která se na pozemku p. č. x již nacházela, a rozšíření místní komunikace v části u křižovatky s místní komunikací na pozemku p. č. x.
23. Lze proto konstatovat, že ustanovení § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. nemělo být v projednávané věci uplatněno, neboť na danou skutkovou situaci nedopadá. Správní orgány postupovaly v souladu se zákonem a touto vyhláškou, pokud ve vztahu k pozemku p. č. x ustanovení § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. neaplikovaly.
24. Hlavní žalobní námitku, jak ji ostatně žalobce označil v průběhu nařízeného jednání, krajský soud shledal za nedůvodnou, neboť tato se míjí s podstatou věci, o které bylo ve správním řízení rozhodováno.
25. Žalobce nadto mohl svá tvrzení užít v rámci řízení o územním plánu obce x, nicméně jak vyplývá ze sdělení obou stran tohoto řízení, v rámci projednávání územního plánu tyto námitky neuplatnil. Stejně tak neuvedl ani návrh vést přístupovou komunikaci jiným směrem přes jiné pozemky.
26. Zdejší soud neshledal pochybení ani ve vztahu k ustanovení § 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Žalobce ve svém návrhu sice tvrdí, že pozemek p. č. x nevyhovuje ani požadavkům uvedeným v tomto ustanovení, nicméně neuvádí, v jakých konkrétních okolnostech tomu tak je, pouze obecně vyjadřuje tento nesoulad. Soud se proto s touto námitkou vypořádal rovněž obecně, když porušení tohoto ustanovení v nyní projednávané věci neshledal. Nelze opomenout, že ustanovení § 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. je součástí části druhé (Požadavky na vymezování ploch), hlavy druhé (Plochy s rozdílným způsobem využití) této vyhlášky, přičemž z ustanovení § 1 odst. 2 této vyhlášky plyne, že ustanovení části druhé se použije při vymezování ploch v územních plánech. V daném případě však k vymezování ploch územním plánem nedošlo, uvedená námitka není tudíž důvodná.
27. Pro úplnost se soud již stručněji zabýval dalšími žalobními tvrzeními, které sám žalobce ve své replice zčásti upozadil. Ze správního spisu má soud za prokázané, že zpracovatelem dokumentace ve vztahu k části záměru SO 05 Komunikace byl Ing. S., autorizovaný inženýr pro dopravní stavby, a nikoliv Ing. C. Tvrdí-li žalobce, že ve vztahu k celému projektu měl Ing. C. použít staré mapy s výměrami, které neodpovídají katastru nemovitostí, žalobce toto své tvrzení nijak nedoložil. Navíc ani na podkladě správního spisu soud nemá pochybnosti o tom, že by celá dokumentace byla zpracována na základě starých map s neaktuálními výměrami. Otázkou zavodnění či zaplavení předmětných pozemků se prvostupňový orgán zabýval již v prvostupňovém rozhodnutí, kterým povolil realizaci záměru „x – zasíťování území“, současně však rovněž stanovil podmínky, které

musí být při realizaci tohoto záměru dodrženy, a to včetně otázky předcházení tomuto případnému zavodnění či zaplavení.

VII. Shrnutí a náklady řízení

28. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobci nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
29. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015 č. j. 7 Afs 11/2014-47). Osobám zúčastněným na řízení soud neuložil žádnou povinnost, proto jim nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 5. června 2019

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu